

Ked' plačú stáda

Kalumet

1. Hral som raz pesničku o tom, čo ♦uďom chýba,
vtom mi ktosi hovorí:
Kde to žiješ, človeče, máš pravdu,
je to chyba, ale život nie je med.
A ja som počul plakať stáda.

2. Pozrel som do slnka, videl som tisíc farieb,
vtom ma ktosi oslovil:
Hej, chlapče, nasad si slnečné okuliare,
ved' pokaziš si oči.
A ja som počul plakať stáda.

3. Možno som neprežil to, čo snáď mnohí iní,
videl som však toho dosť.
Chce to len nedostať sa
do tej pavučiny, kde je ve♦mi smutno.
A kde svorne plačú stáda.

4. Ktosi raz podrazil, povedal: Prepáč, kámo,
nevysvet♦uj si to zle.
Občas sa v živote
takéto veci stanú, tak budme zase dobrí.
A stále viacej plačú stáda.